

**ТЕОРЕТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ СУТНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ**

Л. М. Братчук, к.е.н., Національна академія аграрних наук України

Досліджено економічну сутність інноваційної діяльності та її особливості в системі бухгалтерського обліку. Обґрунтовано необхідність облікового відображення інноваційної діяльності у суб'єктів господарювання. Визначено основні напрями інформаційного забезпечення інноваційної діяльності в бухгалтерському обліку: ресурсне забезпечення; виробниче забезпечення; результати діяльності.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інтелектуальна власність, бухгалтерський облік, нововведення, інновації.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Однією із визначальних рис світового господарства кінця ХХ- початку ХХІ століття стала глобалізація, яка проявляється у збільшенні обсягів міжнародної торгівлі та інвестицій, зростанні ролі транснаціональних корпорацій, диверсифікації світових ринків та ринків технологій та ін. Такі процеси економічного розвитку обумовлюються активізацією та втіленням в практику інвестиційно-інноваційної діяльності. Тому проблема підвищення якості інформаційного забезпечення інноваційної діяльності набуває важливого значення як в сфері економіки, так і в сфері бухгалтерського обліку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інноваційної діяльності досліджували такі вчені як: Бутинець Ф.Ф., Володін С.А., Голлов С.Ф., Жук В.М., Кантаєва О.В., Пушкар М.С., Кірейцев Г.Г. та ін.. Незважаючи на наукові напрацювання вчених, досі не має єдиного підходу щодо сутності інноваційної діяльності та теоретико-методологічних засад стосовно облікового забезпечення операцій, пов'язаних із інноваційною діяльністю.

Формулювання цілей статті. Метою роботи є дослідження сутності інноваційної діяльності та розкриття інформації про неї через систему бухгалтерського обліку.

Виклад основного матеріалу. Слід відмітити, що «інноваційне лідерство», з яким споріднені наукоємність та унікальність інновацій, набувають поширення у всіх сферах економіки країни. Це є одним із важливих заходів, що дозволяє суб'єктам господарювання забезпечити досягнення успіху в конкурентному середовищі.

У провідних країн світу наукоємне виробництво є джерелом економічного зростання. При цьому слід відзначити про взаємозв'язок між вітчизняною інноваційною політикою та стратегією інновацій Європейського Союзу. Адже Україна має серйозні наміри щодо членства в ЄС.

Так, у червні 2010 р. було розроблено та схвалено нову стратегію розвитку ЄС «Європа – 2020», у якій одним із пріоритетів виділено інтелектуальне зростання (розвиток економіки, що базується на знаннях та інноваціях). Такий інноваційний розвиток визначено Угодою про асоціа-

цією між Україною та ЄС (2014 р.). Водночас виникає необхідність у вивченні сучасних механізмів інноваційного розвитку ЄС та змін, які там відбуваються для ретельного їх врахування в практиці інноваційної політики України. Крім того, Європейський вибір України потребує від неї відповідних змін в системі бухгалтерського обліку, звітності та аудиту.

В науковій літературі інноваційну діяльність (процес) розглядають в основному у вигляді двох моделей: лінійна (вказано акцент на науку) і системно-інтегрована (вказано акцент на науку і кон'юнктуру ринку). В останній можуть бути відсутні фундаментальні і прикладні дослідження та дослідно-конструктивні розробки. Перевагу надають системно-інтегрованій моделі, оскільки вона передбачає зменшення інноваційного лагу від зародження ідеї до впровадження інновації на ринку, забезпечення ресурсної ефективності. Проте, в будь-якому випадку підприємство повинно отримати синергетичний ефект від використання вибраної інноваційної моделі.

Досліджуючи сутність інноваційної діяльності, більшість вчених пов'язують дану категорію з генерацією (трансформацією) ідей на основі використання науково-технічного та інтелектуального потенціалу, обґрутовуючи їх доцільність у нововведеннях [1, с. 26; 2]. Такі нововведення з однієї сторони слід розглядати як результат наукових досліджень та розробок, яким притаманна науково-технічна новизна. З іншої сторони, – як сукупність здібностей, науки, техніки, управління з певними специфічними особливостями в єдиній системі для отримання, впровадження та комерціалізації нового інноваційного продукту з певним ефектом. Крім того, якість нововведень залежить від можливостей та сприятливих умов на підприємстві для реалізації інтелектуального і креативного потенціалу працівників.

Філософський підхід до трактування «інноваційна діяльність» знаходимо у Чумака О.В. «як діяльності, в результаті якої народжується щось нове (новація), яке відзначається неповторністю та оригінальністю і якого до того не існувало в природі, суспільстві» [3]. Саме філософській думці властиве тяжіння до об'єкта «нового», об'єкта, що створюється, оновлюється та розви-

вається. Тобто це діяльність яка продукує створення новацій, інновацій, їх впровадження і поширення (дифузія) в інші сфери.

Слід відмітити, що нині процеси інтенсифікації виробництва є однією із ознак інноваційної діяльності, - результату втілення нових знань. З цього приводу Кантаєвою О.В. запропоновано трактувати інноваційну діяльність «як процес, спрямований на пошук можливостей інтенсифікації виробництва та задоволення суспільних потреб в конкурентоспроможних товарах і послугах на основі використання науково-технічного і інтелектуального потенціалу, що враховує зміну завдань і принципів інноваційної діяльності в господарському середовищі та економічну основу створення і використання інноваційного продукту – технічний та соціально-економічний ефект» [4; с. 11].

На думку Чорної М.В. «інноваційна діяльність – це діяльність зі створення, впровадження та комерціалізації наукових розробок, яка за умов принципової новизни результату та випередження конкурентів в часі забезпечує інноватору надприбуток та надає монопольне положення на певний період часу» [5, с. 19]. Так, результати наукової (науково-технічної) діяльності стають джерелом не тільки прибутків, а й надприбутків. Тобто вони є новими товарами, які мають ціну та відповідають вимогам ринку.

Уявлення про інноваційну діяльність як діяльності, яка призводить до економічних вигід (ефектів), розкрито у працях багатьох вчених та провідних фахівців економістів [6, с.273; 7, с. 116]. Зокрема, вони виділяють види ефектів: економічний, науково-технічний, фінансовий, ресурсний, соціальний та екологічний. Такі види ефектів є взаємодоповнюючими та здатні виробляти економічний результат в загальній системі, яку розглядають як синергетичний ефект. Ітамі Х. розглядає «синергізм як процес підвищення ефективності використання ресурсів, поділяючи їх на матеріальні: комплементарний (доповнюючий) ресурсний ефект, та нематеріальні: ефект синергії від використання особливого ресурсу (знання, бренд)» [8]. Проте ключовим моментом ефективного розвитку господарюючого суб'єкту є досягнення синергетичного ефекту інтегрованої взаємодії. Такий результат свідчитиме про інноваційну активність бізнес-процесів на підприємстві та ефективно налагоджену систему обліку та управління інноваційною діяльністю.

Крім того, досягнення таких ефектів направлено на задоволення як власних потреб, так і потреб споживача (рис. 1). Тому важливим моментом при здійсненні інноваційної діяльності є орієнтація на запит споживачів, їх достатків, а також можливостей суб'єктів господарювання до активізації інноваційної діяльності.

Досить ємним є визначення інноваційної діяльності «як діяльності, яка спрямована на використання та комерціалізацію результатів із

стратегічного маркетингу, наукових досліджень, організаційно-технологічної підготовки виробництва, виробництва й оформлення новацій, їх упровадження і поширення на інші сфери (дифузія)» [9, с. 67]. Саме результати маркетингової стратегії направленні на ефективну реалізацію інноваційних концепцій та повне задоволення споживачів. Це також стратегічні рішення щодо цінового рівня, розроблення рекламної та стратегічної політики підприємства. Крім того, з метою успішного функціонування суб'єкта господарювання необхідно проводити бенчмаркінг, який дає можливість на основі аналізу діяльності конкурентів розробити стратегічне планування підприємства.

Різноманітність змісту процесів інноваційної діяльності призводить до його підміни поняттям «диверсифікація діяльності» - «саме такого виду діяльності, у якому можна найбільш ефективно реалізувати конкурентні переваги підприємства» [10, с 183]. На нашу думку, виробництво та реалізацію інноваційної продукції можна розглядати як один із напрямів диверсифікації діяльності, і відповідно фактором забезпечення конкурентоспроможності на підприємстві.

На думку Володіна С.А. «інноваційна діяльність є одночасно економічним явищем і процесом. Як економічне явище інноваційна діяльність є формою економічних відносин при створенні та реалізації конкретних новинок. Інноваційна діяльність як процес – це послідовність дій від пошуку нової ідеї і до її втілення у конкретний інноваційний проект та отримання прибутку». На думку автора інноваційна діяльність повинна розвиватися на підприємницьких засадах і ставити за мету отримання прибутку [11, с.16].

Вважаємо, що таке трактування можна вважати корисним і специфічним. Так автор робить наголос на формі, а не на сутності інноваційної діяльності, на специфіці інтересів та відносин між її учасниками. Взаємовідносини та зв'язки є ключовими для ефективного функціонування будь-якого підприємства, в т.ч. інноваційно активного.

Інноваційні відносини, які пов'язані із створенням, комерціалізацією та охороною об'єктів інтелектуальної діяльності, є складовою системи договірних (господарських) відносин, пов'язаних з реалізацією прав власності та є абстракцією реальних фактів загальнолюдських інтелектуальних надбань та новацій, втілених у наукових та технологічних процесах, і регулюється відповідними нормативно-правовими документами.

Слід також відмітити, що Володін С.А. розвиває трактування інноваційної діяльності як інноваційного процесу, що призводить до їх ототожнення на практиці. Тому проаналізуємо найбільш поширені трактування «інноваційна діяльність» та «інноваційний процес» в різних літературних джерелах.

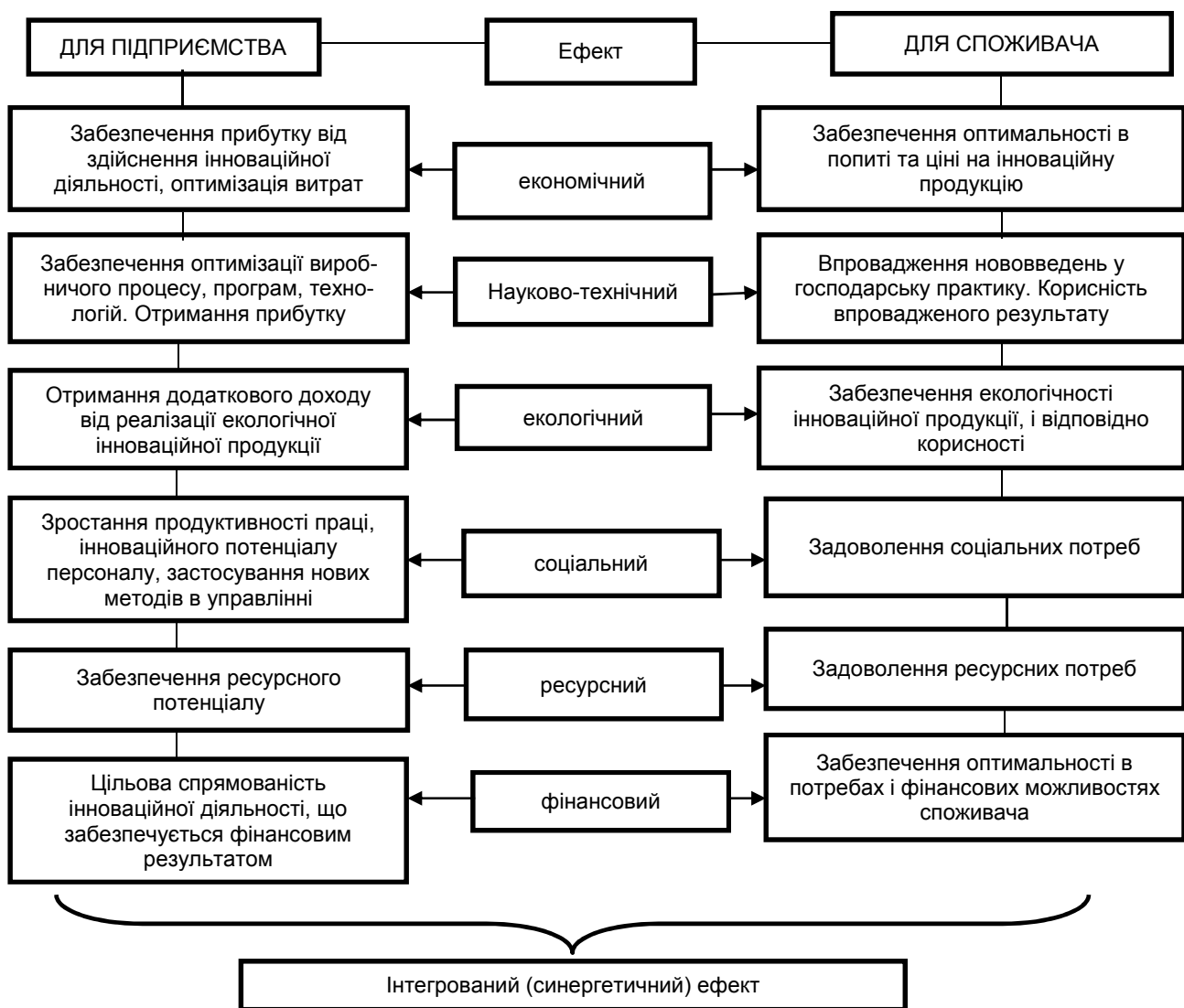

Рис. 1. Сутність ефективності інноваційної діяльності для підприємства та споживача

Насамперед простежується термінологічне різночитання при трактуванні цих категорій. Так, деякі вчені вважають поняття «інноваційний процес» та «інноваційна діяльність» рівнозначними і розглядають їх як процес створення і поширення інновацій [12, с. 100; 13, с.119]. Інші, як процес від появи нової ідеї до її реалізації на ринку [14, с. 100]. При цьому вказують, що обов'язково такий процес пов'язаний із створенням інноваційного продукту, як результату здійсненого інноваційного процесу [15, с. 8; 16, с. 9].

Слід відмітити, що Велика радянська енциклопедія трактує процес як «послідовну зміну стану стадій розвитку або сукупність послідовних дій для досягнення будь-якого результату». А будь-яка діяльність «передбачає мету, засоби, результат і сам процес діяльності» [17],

Тобто, з одного боку кожна стадія інноваційного процесу пов'язана з інноваційною діяльністю, а з іншого, - операції інноваційної діяльності можуть бути об'єднанні в один процес. З цього приводу американський економіст Брайт Д. за-

значив, що це – єдиний процес, який поєднує науку, техніку, економіку, підприємництво та управління (???)

Враховуючи вищезазначене та оперуючись визначенням процесу, як розвитку певного явища, послідовна зміна стадій, етапів, ступенів, якісно нових форм тощо [18, с. 203], можна стверджувати, що інноваційний процес являє собою сукупність послідовних етапів від зародження ідеї до її апробації та впровадження інновацій.

На нашу думку, інноваційний процес – це сукупність заходів від отримання нового знання про предмет (явище), створення на його основі новацій та їх практичне використання, спрямованих на забезпечення прибутковості підприємства та соціальних потреб. Проте кінцевою метою механізму інноваційного процесу має бути не отримання надприбутків від забезпечення конкурентоспроможності бізнесу, а взаємозв'язок та стикування науки (її новизни) з новим попитом на ринку за рахунок появи на ньому нових інноваційних продуктів.

Тобто інноваційний процес має забезпечити постійний розвиток на якісно новому рівні з виготовлення нової продукції, та який охоплює весь комплекс відносин у циклі „наука-техніка-виробництво-споживання”. При цьому результатом інноваційного процесу можуть бути інноваційний продукт, послуга, наукова розробка, технологія, організаційно-управлінська інновація, маркетинг та інше, які матимуть нові властивості, придатні до реалізації і забезпечуватимуть певний ефект.

При цьому важливу роль відіграють можливості підприємства щодо поширення результатів інноваційної діяльності, його інноваційна активність. В економічній теорії таке забезпечення інноваційних перетворень називають інноваційним потенціалом. «Під інноваційним потенціалом підприємства в сучасних умовах розуміють його максимальні можливості генерувати високу інноваційну активність, які проявляються у ефективному забезпеченні нових і майбутніх технологій» [19]. Тобто, інноваційний потенціал є основою інноваційної політики підприємства та основою для формування нових стратегічних можливостей.

Залишається не врегульованою термінологія інноваційної діяльності і законодавством України. Так, у Законі України «Про інноваційну діяльність» зазначено про використання результатів наукових досліджень та розробок та обмежена комерціалізація інноваційних досягнень. Господарським Кодексом України розкрито порядок впровадження науково-технічних розробок з інвестиційними можливостями.

Законом України «Про інвестиційну діяльність» інноваційну діяльність визначено як одну із форм інвестиційної діяльності, яка здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу. А інвестиції трактуються як всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [20]. Тобто інвестиційна діяльність охоплює інноваційну та характеризується отриманням доходу чи інших вигід у майбутньому.

Загально визнано інвестиціями вважати довгострокові вкладення у різні сфери діяльності, спрямовані безпосередньо на відшкодування й збільшення основного капіталу. Інвестиції можуть бути спрямовані на відтворення основних засобів, поповнення обігових коштів. Водночас інвестиції можуть бути здійснені у сфері інноваційної діяльності (у формі нематеріальних активів). Таке розширення складу інвестиційних ресурсів є цілком обґрунтованим. Проте за бухгалтерськими правилами (згідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності») інвестиційна діяльність - придбання та реалізація тих необоротних акти-

вів, а також тих фінансових інвестицій, які не є складовою частиною еквівалентів грошових коштів [21].

Відомо, що система бухгалтерського обліку є складовою інформаційної системи і покликана забезпечити достовірною, релевантною інформацією про господарську діяльність підприємства зацікавлених користувачів. Вона є інформаційним фундаментом і для управління. Вченими неодноразово наголошується на доцільності удосконалення сучасної системи бухгалтерського обліку, враховуючи процеси економічної глобалізації та розвиток «економіки знань». Це вимагає розширення інформаційного простору бухгалтерського обліку в напрямі його інноваційної орієнтації, зокрема з урахуванням таких складових як «знаннєвість», «інноваційність» та «інтелектуалізація».

Саме професор Пушкар М.С. зосереджує увагу на необхідності інтелектуалізації обліку, вважає, «що інтелектуальна модель обліку – це реалізація ідеї, яка народжена у результаті пошуку засобів змусити організацію працювати і створювати додаткову вартість через знання» [22, с.49]. Так, знання є продуктом інтелектуальної праці конкретного працівника та важливим джерелом для ефективного розвитку підприємства. Тому використання знань передбачає отримання додаткової вартості (певного блага). Саме знанневою природою наділена інноваційна діяльність підприємства. Тобто, відбувається реалізація нових знань (наукових досліджень) як нового товару, послуги в господарській діяльності, і, відповідно в системі бухгалтерського обліку.

Слід відмітити, що обліковими стандартами не визначені концептуальні основи сутності інноваційної діяльності. Так, в П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» такий вид діяльності взагалі не згадується. Доходи, витрати пов'язані з інноваційною діяльністю позбавлені інноваційних властивостей. Вони відображаються у складі фінансової та інвестиційної діяльності. Вважаємо, що такі доходи, витрати за структурою та змістом наділені критеріальними ознаками інноваційної діяльності. При цьому виникає питання щодо доцільності включення інноваційної діяльності до облікової методології?

Як свідчить практика, інноваційна діяльність на підприємстві може здійснюватись за державним замовленням або мати виключно комерційний характер. Крім того, підприємства можуть придбати інновації (науково-технічні розробки) у підприємств-розробників, або здійснювати інноваційну діяльність власними силами. Щодо останньої це дослідження, впровадження, освоєння і комерціалізація нововведень. Вона складається із фундаментальних досліджень, прикладних досліджень, дослідно-конструктивних розробок, освоєння виробництва, впровадження і розповсюдження, отримання результату (ефекту).

Враховуючи вищезазначене вважаємо, що інноваційна діяльність – це комплекс ціленаправлених практичних дій, спрямованих на дослідження, впровадження та/або використання наукових та науково-технічних результатів з метою отримання прибутку і задоволення нових потреб та яка проявляється як фактор інтелектуальних здібностей, як інвестиційно-ресурсна функція та функція формування матеріальних факторів виробництва. Автор статті вважає, що сутність інноваційної діяльності необхідно розглядати

через виокремлення її функцій (виробнича, інвестиційно-ресурсна, інформаційно-аналітична та ін.) в обліково-управлінському аспекту, які направлені на стимулювання розвитку інноваційної діяльності.

Інноваційну діяльність можна трактувати і як господарську операцію з приводу закріплення права володіння та права розпоряджатися результатами інтелектуальної творчої діяльності з метою отримання прибутку.

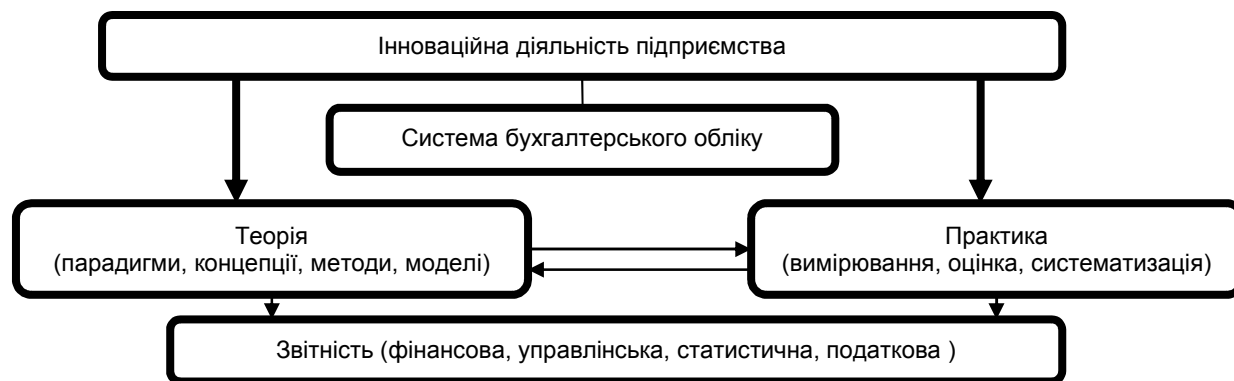

Рис.2. Інноваційна діяльність в системі бухгалтерського обліку

Як наслідок, таке «ширше трактування інноваційної діяльності» повинно знайти відповідне місце і в системі бухгалтерського обліку (рис. 2). Хоча принциповим для сучасної практики є те, що не всі об'єкти інтелектуальної власності передбачено відображати у балансі. Це пов'язано із різноманітністю бухгалтерських об'єктів права інтелектуальної власності, неоднозначністю в оцінці та методиках їх обліку, тощо.

Отже, інноваційна діяльність характеризується здійсненням та/або використанням результатів науково-технічної діяльності; складністю економічних відносин, пов'язаних із використанням інтелектуальної власності в сфері матеріального виробництва, і відповідно складністю облікової системи щодо операцій інноваційної діяльності. На нашу думку, на даному етапі необхідно визначити основні напрями інформаційного

забезпечення інноваційної діяльності в бухгалтерському обліку: ресурсне забезпечення; виробниче забезпечення; результати діяльності. Все це потребує необхідної розробки моделі обліку інноваційної діяльності.

Висновки: Отже, нами досліджено сутність інноваційної діяльності та окреслено її особливості. Так, розуміння економічної сутності інноваційної діяльності значною мірою відображається на методичних підходах до дослідження процедур управління інноваційною діяльністю та її облікового забезпечення. Зроблено висновок, що інноваційна діяльність є «визнаною» як в теорії так і практиці бухгалтерського обліку. Тому виникає необхідність інформаційного забезпечення обліку інноваційної діяльності. Це дозволить упорядкувати методичку обліку операцій інноваційної діяльності та покращити прозорість звітності.

Список використаної літератури:

1. Питання розвитку теорії та практики обліку і аналізу інноваційної діяльності підприємств / О. Кантаєва // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – №4. – С. 25-31.
2. Оценка и учет инновационного потенциала регионов / И.Н. Рыкова // Современная наука. – 2012. – №2. [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.vipstd.ru/nauteh/index.php/---ep12-02/391-a.
3. Чумак О.В. Соціально-філософський аналіз поняття "інновація" та "інноваційна діяльність" / О. В. Чумак // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 01/2009. – Вип. 36. – С. 152-165. [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.zgja.zp.ua/gazeta/VISNIK_36_14.pdf.
4. Кантаєва О.В. Бухгалтерський облік та аналіз інноваційної діяльності підприємств: організація і методологія»: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д. е. н.: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» / О.В. Кантаєва. К., – 2011. – 20 с.
5. Чорна М. В. Оцінка ефективності інноваційної діяльності підприємств: 445 монографія / М. В. Чорна, С. В. Глухова. – Харків: ХДУХТ, – 2012. – 210 с.
6. Инновационный менеджмент / Под. ред. С.Д. Ильенковой – М.: Юнити, – 2001. - 327 с.
7. Павленко І.А., Гончарова Н.П., Швиданенко Г.О. Економіка та організація інноваційної діяльності: [навч.-метод. посіб.] для самостійного вивч. дисципліни. - К.:КНЕУ, – 2002. - 150 с.

8. Кемпбелл Э. Стратегический синергизм, 2-е изд. [Текст] / Э. Кемпбелл, К.С. Лачс – Спб.: Питер, – 2004. – 416 с.
9. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід: Монографія / Денисенко М.П., Михайлова Л.І., Грищенко І.М., Гречан А.П. та ін.. За ред. д. е. н., проф., акад. М.П. Денисенка, д. е. н., проф. Л.І. Михайлової - Суми: ВТД «Університетська книга», – 2008. - 1050 с.
10. Богуславський Є.І. Стратегія диверсифікації: вибір моменту старту / Є.І. Богуславський, Ю.С. Шибалкіна // Соціальна економіка - 2009. - №2. - С. 182-188.
11. Володін С.А. Теоретико-методологічні та організаційні засади інноваційного провайдингу на наукоємному аграрному ринку / С.А. Володін – К.: ЗАТ „Нічлава”, – 2007. - 384 с.
12. Балабанов И.Т. Инновационный менеджмент: [учеб. пособие] / И. Т. Балабанов. - СПб.: Питер, – 2000. - 208 с.
13. Завлин П.Н. Основы инновационного менеджмента. Теория и практика: учеб. пособие / Под ред. П.Н. Завлина. - М.: ОАО НПО «Издательство экономика», – 2000.- 475 с.
14. Балабанов Л.В. Маркетинг: підручник. - Донецьк: ДонДУЕТ ім. М. Туган - Барановського, – 2002. - 562 с.
15. Буренніков Ю.Ю. Управління інноваційною діяльністю промислових підприємств (на прикладі машинобудування): автореф. дис. на здобуття кан. екон. наук: 08.00.04 / Буренніков Юрій Юрійович; Хмелин. Нац. Унт – Хмельницький, 2009.- 20 с.;
16. Парсаданян С.А. Иновационная деятельность: организация, технологии, проектирование / С.А. Парсаданян, В.К. Потемки.- СПб.: ИРЭРАН, – 2001.- 107 с.
17. Велика Радянська Енциклопедія. У 30 т./Гол. ред. А. М. Прохоров. - 3-е вид. - М.: Изд-во «Радянська енциклопедія», 1975. - Т. 21. Проба-Ременс
18. Економічний енциклопедичний словник: у двох томах, Т.2 / За ред. С.В. Мочерного. - Львів: Світ, 2006. - 568 с.
19. Трифилова А.А. Анализ инновационного потенциала предприятия // Инновации. -2013. - №6. - С. 67-72.
20. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 № 1560-XII.- [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
21. Національний (положення) стандарт бухгалтерського обліку №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затв. наказом Міністерство фінансів України: від 07.02.2013р. № 73 Верховна Рада України. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
22. Пушкар М.С. Створення інтелектуальної системи обліку: [монографія] / М.С. Пушкар. - Тернопіль: Карт-бланш, – 2007. - 152

ТЕОРЕТИЧЕСКОЕ ОБОСНОВАНИЕ СУЩНОСТИ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СИСТЕМЕ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА

Братчук Л.М.

Исследована економічна сутність інноваційної діяльності та її особливості в системі бухгалтерського учета. Обоснована необхідність учетного отражения інноваційної діяльності суб'єктами господарювання. Определены основные направления інформаційного забезпечення інноваційної діяльності в бухгалтерському учете: ресурсное забезпечення; производственное забезпечення; результаты деятельности.

Ключевые слова: *інноваційна діяльність, інтелектуальна власність, бухгалтерський учет, нововведення, інновації.*

THE ESSENCE OF INNOVATION ACTIVITIES IN THE ACCOUNTING SYSTEM: A THEORETICAL SUBSTANTIATION

Bratchuk L.M.

The economic essence of innovation activities in the accounting system, as well as their peculiarities are studied. The necessity of a recorded mapping of innovation activities, conducted by economic entities, is substantiated. The main directions for information support of innovation activities in accounting are identified: resource support, production support, results.

Key words: *innovation activity, intellectual property, accounting, novation, innovation.*

Надійшло до редакції: 12.04.2016 р

Рецензент: д.е.н., професор Михайлова Л.І.